

מעשה לחבירו שאמור להיות מוקדם לו לא עשה כלום.

אם הקדים ההזאות מדם השעיר לדם הפר הקודם לו בסדר ההזאות, יחזור ויזה מדם השעיר לאחר דם הפר.

אם עד שלא גמר את המתנות של הפר או של השעיר שבפנים בבית קדשי הקדשים נשפך כל הדם של הפר או השעיר, ישחוט אחר ויביא דם אחר ויחזור ויזה בתחילה מתחילת ההזאות מבפנים.

וכן אם נשפך הדם באמצע הזאות שבחיכל לפני הפרוכת, יביא דם אחר ויחזור מתחילת מתנות החיכל, ואין צריך לחזור על ההזאות שלפני ולפנים.

וכן כנשפך הדם באמצע הזאות מזבח הזהב, מתחילת מתנות המזבח הוא מתחיל, ואינו חוזר על המתנות שלפני ולפנים ועל הפרוכת.

והטעם: מפני שכולן פנים היכל ומזבח הזהב כלומר: כל אחת מהם כפרה בפני עצמן הן, לפיכך כפרה שנגמרה – נגמרה.

רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים: אפילו מתחילת המתנות בהם עמד אינו צריך לחזור, אלא ממקום שפסק משם הוא מתחיל להזות בדם החדש שהביא.

וידוי ראשון על פרו; הגרלת שני השעירים; וידוי שני על פרו ושחיתתו וקבלת דמו; נטילת גחלים במחתה חפינת הקטורת והקטרתה; הזאות לפני ולפנים מדם הפר; שחיתת השעיר והזאת דמו לפני ולפנים; הזאות מן הפר לפני הפרוכת; הזאות מן השעיר לפני הפרוכת; הזאה משני הדמים על מזבח הזהב, ושפיכת שייריהם ליסוד מזבח החיצון; וידוי על השעיר המשתלח לעזאזל.

ג. עבודות שונות בבגדי זהב:

הקרבת אילו של כהן גדול ואיל העם, והיא מ"עבודות היום"; הקרבת מקצת המוספין, ואינה מ"עבודת היום".

ד. "עבודת היום" בבגדי לבן:

הוצאת כף ומחתה מבית קדשי הקדשים.

ה. עבודות שאינן מכלל "עבודות היום" בבגדי זהב:

הקרבת שאר המוספין; הקרבת תמיד של בין הערביים; הקטרת קטורת של בין הערבים; הטבת הנרות כבכל יום.

כל מעשה יום הכפורים האמור במשניות שבמכילתין [רש"י²⁷⁴] על הסדר, אם הקדים מעשה לחבירו שאמור להיות מוקדם לו לא

תוספתא: כל מעשה יום הכפורים האמורים על הסדר, אם הקדים מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום, חוץ מהוצאת כף ומחתה, שאם הקדים מעשה לחבירו מה שעשה עשוי; וראה שם בכל דבריו במה שחלק על דברי רש"י בגמרא, לענין הוצאת כף ומחתה אם היא מעכבת.

274. כוונת רש"י לאפוקי, שלא תאמר שיעכב הסדר כפי שהוא אמור בפרשה, כי יש בפרשה מה שאינו על הסדר, כדלעיל לב א גבי הוצאת כף ומחתה, ולכן פירש, כי הסדר הוא כפי השנוי במשנה, שיח יצחק.

וראה היטב ברמב"ן לדרך ע א, שהביא